

Tredje næstformand (Ove Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Ændring af regler om privat dagpleje).

[Af Pilgaard Andersen (FP) m. fl.]

(Lovforslag nr. L 69. Fremsat 4/12 79).

Lovforslaget sættes til forhandling.

*Forhandling***Socialministeren (Ritt Bjerregaard):**

Det foreliggende lovforslag indebærer to væsentlige ændringer af de gældende regler. For det første vil fremskridtspartiet sætte grænsen op fra 2 børn til 5 børn, og for det andet vil partiet fjerne bestemmelsen om, at der ikke kan gives tilladelse til at have mere end 5 børn i privat dagpleje.

Tanken med forslaget om at sætte grænsen op fra 2 børn til 5 børn er, at en person, der ønsker at virke som helt privat dagplejemor eller -far, skal kunne gøre dette uden nogen form for tilladelse fra det sociale udvalg, når blot det ikke drejer sig om at modtage 6 eller flere børn.

Den linje, der her lægges op til, er jeg helt uenig i. Det er et stort ansvar at påtage sig pasningen af andres børn, og dette ansvar bliver større, når antallet af børn stiger. Dette gælder især den aldersgruppe, der oftest har gavn af en dagpleje, nemlig de helt små. Efter min opfattelse er det nødvendigt med en eller anden form for offentligt indseende med en virksomhed, der består i pasning af andres børn mod betaling. Jeg mener derfor, at det foreliggende lovforslag er et alvorligt anslag mod den sikkerhed, der ligger for børnene og deres forældre i de nugældende regler.

Den nugældende grænse på 5 børn er fastsat efter anbefaling fra det tidligere børne- og ungdomsforsorgens pædagogiske nævn, der ikke anså det for betryggende, at en dag-

plejemor alene påtager sig ansvaret for den daglige pasning og pleje af op til 7 småbørn, hvilket var maksimum efter børneforsorgsloven. Efter min opfattelse er der intet, der tyder på, at disse betragtninger ikke fortsat fuldt ud er gældende i dag.

Om det foreliggende lovforslag skal jeg konkludere, at jeg finder det uacceptabelt.

Hans Hækkerup (S):

Selve udgangspunktet for det lovforslag fra fremskridtspartiet, der behandles i dag, nemlig at privat dagpleje normalt er at foretrække fremfor daginstitutioner, og at offentlige børnehaver er en nødløsning, er fundamentalt forkert, og alene af den grund må socialdemokratiet afvise forslaget.

Desuden er fremskridtspartiet af den opfattelse, at jo mindre tilsyn der er med den private dagpleje, jo bedre bliver børnenes forhold. Også på dette punkt kan vi ikke blive enige – tværtimod.

Og så kan jeg ikke lade være med at forbløffes over den nedladende holdning, man øjensynlig har i fremskridtspartiet til de mennesker, der har valgt at arbejde med børn, og som oven i købet har uddannet sig til det. I bemærkningerne til lovforslaget kaldes de »socialudbyttere«. Det er vel næsten overflødigt at sige, at også på dette punkt er socialdemokratiet og fremskridtspartiet fundamentalt uenige.

Henrik Toft (V):

Venstre synes, at bestemmelserne i bistandslovens § 63 om privat dagpleje er hensigtsmæssigt udformet. Vi synes, det er godt, at der er en sådan pasningsmulighed parallelt med institutionerne. F. eks. kan vi i områder med stort pres på institutionerne anbefale, at der tilstræbes fremskaffelse af nogle flere gode kommunale dagplejepladser. Er socialministeren ikke enig i dette synspunkt?

Det er en betryggelse for forældrene, at der kræves tilladelse og føres tilsyn af det sociale udvalg, det finder venstre ingen grund til at ændre. Vi kan derfor ikke støtte forslaget.

Karen Thurøe Hansen (KF):

Tidligere, når vi har haft dagplejen til debat, har vi fra det konservative folkepartis side givet udtryk for, at vi så meget positivt